

ISTORIA LUMII

GRECIA CLASICĂ

Traducere din limba spaniolă

ELENA-ANCA COMAN

LITERA

mică

București

2021

GRECIA CLASICĂ

ÎN ACEASTĂ CARTE VEI
DESCOPERI:

- **FILIPIDE, CEL CARE A ALERGAT LA MARATON!**
- **300 DE SPARTANI CURAJOȘI CARE SE ÎMPOTRIVESC REGELUI XERXES ȘI SOLDAȚILOR SĂI.**
- **O CĂLĂTORIE ÎN TIMP ÎN SECOLUL LUI PERICLE.**
- **SPARTA ȘI ATENA NU SE ÎNȚEG DELOC BINE...**

ȘI MULTE ALTE POVEȘTI.

A cum câteva zile, bunicul ne-a spus povestea civilizației minoice și pe cea a micenienilor, iar pe mine m-a pus puțin pe gânduri ideea că civilizațiile pot să dispară ca prin minune. În cele din urmă, bunicul ne-a explicat că micenienii erau ca strămoșii grecilor, dar nu a dezvoltat mai mult și ne-a trimis la culcare. Ce mă enervează când face asta! Pentru că trebuie să așteptăm până a doua zi, și-mi petrec **NOAPTEA GÂNDINDU-MĂ** la toate lucrurile pe care vreau să le învăț.

În sfârșit s-a luminat de ziua și, după ce am luat micul dejun, am coborât în pivniță. Bunicul ne aștepta deja. Știa că nu ne vom mulțumi cu o poveste spusă pe jumătate.

— Bună dimineața, bunicule. Ne-ar plăcea... avem nevoie... Mai mult, îți cerem să ne povestești ce s-a întâmplat când au dispărut micenienii!

— Da, povestește-ne, bunicule, a adăugat Marco. Ce s-a întâmplat în acea „perioadă fără lumină“?

— Bună dimineața, copii. Presupun că ceea ce Marco denumesc „perioada fără lumină“ este **ERA ÎNTUNECATĂ**. Ha, ha, ha. Bine, vă voi povesti, pentru că azi aveam de gând să vă vorbesc despre...

— Despre **GRECII** am întrebat curioasă.

— Da, deși ei nu s-au autodenumit niciodată „greci“, ci „eleni“. Începem povestea lor?

— Daaaaaa!

— Vă amintiți că v-am povestit că mulți micenieni au fost nevoiți să-și părăsească teritoriile pentru că mureau de foame, iar orașele lor au fost distruse? De fapt, în realitate, acele teritorii nu s-au golit de tot. Unii au rămas, au continuat să muncească în agricultură și să se ocupe cu creșterea vitelor și, încetul cu încetul, au reușit să o scoată la capăt. Acele persoane aveau o cultură și o limbă similare cu ale micenienilor. Aceia au fost primii greci!

— Vrei să spui **PRIMII ELENI**, bunicule, l-am corectat.

Da, știu. Uneori sunt foarte isteță.

— La început, acești primi... eleni... a continuat bunicul rostind mai rar, trăiau la șes sau în apropierea mării și au început să facă comerț cu vecinii lor. Dar și să navigheze, pentru comerț cu alte popoare. Le mergea din ce în ce mai bine și, încetul cu încetul, au apărut mici orașe, cu port, ateliere de artizanat, negustori și niște ziduri care-i apărau de posibile atacuri. Acele orașe grecești din Antichitate se numeau **POLISURI** și includeau atât ceea ce exista înăuntrul zidurilor, cât și câmpiile dinprejur. Unele dintre primele polisuri au fost Sparta, Argos, Corint, Focea sau Atena.

— Locuitorii acelor polisuri au îmbunătățit culturile, au dezvoltat noi tehnici de artizanat și au făcut din ce în ce mai mult comerț cu alte popoare. Orașele se dezvoltau și **PROGRESAU**, dar asta atrăgea și probleme. Pe măsură ce prosperau, populația creștea, iar asta însemna și că existau mai mulți oameni de hrănit, prin urmare, mai multe alimente de produs. Din păcate, pământurile din Grecia și nu puteau să asigure hrana pentru toți locuitorii, așa că, în curând, s-au confruntat cu o problemă majoră.

— Nouă ni se întâmplă uneori ca frigiderul să fie gol. Atunci plecăm de acasă și ne ducem la supermarket să facem cumpărături, a comentat Marco.

— Păi, exact asta au făcut primii eleni.

Respect — S-au dus la cumpărături? Existau deja supermarketuri în perioada aceea?
a întrebat Marco.

Cum poți gândi una ca asta?

— Nu, ha, ha, ha. Bunicul mai că se prăpădea de râs. Vreau să spun că și ei au plecat de acasă. Când populația devenise prea numeroasă și alimentele nu se prea găseau, câțiva cetățeni se îmbarcau și întemeiau un nou polis în alt loc, apropiat sau îndepărtat. Aceste polisuri din afara teritoriului original se numeau **COLONII**. De exemplu, Marsilia, în Franța, a fost întemeiată de focieni, iar Siracuza, în Sicilia, de corințeni. Dar, odată întemeiate, deveneau independente de acele polisuri de unde plecaseră fondatorii.

